

Jezus jest Panem szabatu

IX niedziela zwykła

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat wśród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze rzekli do Niego: „Patrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno?” On im odpowiedział: „Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie, i był głodny on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom”. I dodał: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest panem szabatu”. Wszedł znowu do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschłą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: „Stań tu na środku”. A do nich powiedział: „Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie ocalić czy zabić?” Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy wkoło po wszystkich z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serca, rzekł do człowieka: „Wyciągnij rękę”. Wyciągnął i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz odbyli naradę przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić. (Mk 2,23-3,6)

Modlitwa przygotowawcza: prosić Pana, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Obraz: wyobraź sobie Jezusa zatroskanego o dobro człowieka (swoich uczniów lub człowieka z uschłą ręką), zobacz też faryzeuszy podejrzliwych i przejętych literą prawa

Prośba: O gorące pragnienie zmiany serca.

1. „Patrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno?”

W Izraelu tamtych czasów szabat był rzeczywistością świętą i ustanowioną przez Boga.

Wykonywanie pewnych czynności było zabronione, a przekroczenie nakazu uznawane za grzech. Z perspektywy prawa religijnego to faryzeusze mają rację, a uczniowie Jezusa czynią coś zakazanego. Przyjrzyj się, w ich przekonaniu, słusznemu sprzeciwowi rodzącemu się w umysłach faryzeuszy.

Czy zdarza ci się oceniać osoby w twoim otoczeniu? Czy jesteś surowy/surowa wobec swoich bliźnich?

Czy potrafisz okazać wyrozumiałość i wczuć się w sytuację i intencje innych osób?

2. „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu”

Jezus pokazuje faryzeuszom właściwą perspektywę. Nakramienie głodnego, uzdrowienie chorego... są sytuacje w których Jezus decyduje, że zaspokojenie potrzeb bliźnich jest ważniejsze od religijnego nakazu. Człowiek nie jest niewolnikiem przepisu, to przepis ma służyć człowiekowi i jego dobru.

Czy potrafisz dostrzec motywy Jezusa w opisanych sytuacjach? Czy potrafisz dostrzegać potrzeby bliźnich?

3. „Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego?”

Jezus konfrontuje faryzeuszy z pytaniem, które ujawnia Jego intencje i motywacje. To dobro człowieka Jezus stawia na pierwszym miejscu. Czy ważniejsze jest zachowanie prawa religijnego, czy dobro konkretnego człowieka w wyjątkowej sytuacji? Jezus ma siłę, aby zdecydować na korzyść człowieka. Zobacz smutek na twarzy Jezusa z powodu zatwardziałości serc Jego słuchaczy. Dlaczego są oni oporni wobec Jego nauki? Jaka jest twoja postawa wobec potrzeb bliźnich?

Rozmowa końcowa: porozmawiaj z Jezusem na temat tej modlitwy. Jakie uczucia zrodziły się w tobie? Opowiedz Mu o najważniejszych poruszeniach. Powiedz o swoich pragnieniach i nadziejach. Ojciec nasz...

Punkta opracował: Kamil Sławiński SJ